

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Gătiți calea Domnului!

In preajma sfintei sărbători a Arătării Domnului se cade să punem la inimă îndemnul lui Ioan Botezătorul, spre mare folos în lumea năvălită și stricată de astăzi

De Dascălul Sandu

Cuvintele din fruntea acestor șire sunt luate din evanghelia Sfântului Apostol Mateiu, unde se spune despre Ioan Botezătorul: „Acesta este acela ce s'a vestit prin Isaia prorocul ce zice: glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui!“

La început de an nou, în sărbătoarea sfântă a Arătării Domnului, când în toată lumea creștinească se sfîntesc apele și picură harul ceresc prin mătauzele de busuioc, socotim că nici o scriere, nici o învățătură nu poate să fie mai potrivită decât glasul celui ce strigă în pustie: *Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui!*

Să nu spuna cineva, că acestea sunt cuvinte învechite, bune să lacrimizeze babele cu câte-un picior în groapă, ori să le slovenească pe nas cantorii cei cărunți în străni roase, de biserică. Scriptura nu se mai potrivește astăzi, când Rușii „luminați“ de adevăr, comuniștii cei fericiți de Lenin, de Troțchi, de Stalin și de alții asemenea lor își toacă vladicii în cap, iar bisericile le aruncă în aer cu dinamită, ori fac dintr'ânsele case de baluri și de păcate.

Oi, ce cruntă rătăcire în mintea cui se gândește că spărgătorii de altare și ucigătorii de preoți! Unii ca acestia nu știu poate că în Rusia bolșevică toate sinagogele jidovești au rămas neatînse, numai bisericile creștine au fost stricate și necinstite.

Noi nu scriem pentru cei cu inimile împietrite, nu ostenim pentru cei copti pentru pierzarea veșnică. Ar fi zadarnic. Oi sufletele bune, inimile curate, precum și inoioșii, cărora multe învățături piezișe din zilele noastre nu le-au stricat încă dreapta judecată, vor înțelege, că niciodată cuvintele și îndemnul evangheliei lui Hristos nu răsuna la vreme mai potrivită decât în aceste zile. Spunem și vedem cu toții, că după marele războiu care a brăzdat Europa în lung și în lat, în șiroaie de sânge și de prăbușiri, oamenii s'au stri-

cat amarnic dimpreună cu toate legile și orânduielilor lor. Astăzi vorba nu mai e vorba, legea se calcă și de mari și de mici fără să urmeze pedeapsa, banul nu mai e ban și osteneala, truda cinstită, nu mai sunt răsplătite. Dimineața când te ridici din așternutul tău încă te simți om cu oarecare prindere, pe care ți-ai făcut-o cu sudori cumplite în lung șir de ani; îți cercetezi vituțele, bucatele și-ți numeri în gând bănișorii așezați la banca pentru zile negre; iar seara, dacă peste zi se turbură bilanțul marilor bănci din Anglia sau din America, te poți trezi pilug, cu toată truda și adunătura prăbușită! Astăzi prorocul Ghandi merge semet și increzător la Londra, înfășurat în țoalele de lână aspră ale nației sale, prânzește la masă cu cel mai puternic dintre Domnitorii pământului, la care se uită peste umăr și cu milă, iar ca mâne îl huiduiește propriul sau popor și-l bate cu cio-megele!

Ce însemnează toate acestea și ce zice și cel din urmă vâcar de sat despre așa stricăciune și decădere a lumii? Că ea știm cu toții: nu numai pe meleagurile noastre sunt asemenea stări, ci în tot rotogolul pământului, dela răsărit la apus și din miazănoapte la miazăzi.

La stricăciunea și decădere a lumii zicem cu toții: Nu mai e legea lege; nu mai e cuvântul cuvânt și omenia omenie. A dat bolștea în lume și suntem tot cu sufletul la gură, că nu știm clipa și ceasul, când vrăcii cei mari, cari pun la cale „reparațiile“, „despăgubirile de războiu“, „desarmările“ pe la Geneva, pe la Lausane și Paris, când scapă și strică ceaunul de mamăligă al țarilor și popoarelor, pe cari zic că vreau să le fericească. Iar dacă-i rău la Geneva, la Lausane, ori la Paris, dacă se burzluiește Mussolini ori se supără Mac Donald atotputernicul Angliei, băncuțele noastre încă se clatină și feldera de cucuruz o poți arunca pe pârâu, că nu ți-o cumpără nimenia.

În fața unor stări ca acestea, zorile de mai bine nu pot să se arate numai dacă începem să ne reculegem cu toții, fiecare în inima, în casa, în ograda și în areturile sale. Trebuie să ne reculegem sufletește mai întâi, să începem a trăi după evanghelie, cinstitori de legi, de truda, de munca și de osteneala noastră și a deaproapelui, cum scrie la cartea sfântă: *„Să iubești pe deaproapele tău, ca pe tine însuși.“* (Mateiu, 22, 39.) Ori, aceasta însemnează să-l dorim pe Isus pururea între noi; să-i ascultăm învățăturile, să-i urmăm sfintele povețe și îndemnuri. Vindecarea din răutățile și decăderea de astăzi trebuie să o începem fiecare, mic și mare, dorind pe Domnul, *gătind calea și făcând drepte cărările lui!* Iar când vom avea pe Isus în mijlocul nostru și vom trăi după poruncile lui, iubindu-ne și cinstindu-ne ca frații, Mac Donald, Mussolini și alții, pot să tot „repare“ ori să strice, că pe noi nu pot să ne smintească. Nu ei dau ploii la timp și roada pământului!

Seara de Săn-Văsi a Casinei Române. După un vechiu obicei blăjan, seara de Săn-Văsi se petrece la „Revelionul“ Casinei. Intrunirea a fost în Sala de gimnastică a liceului de băieți, unde publicul adunat a ascultat un program foarte bogat și reușit întru toate. S'a prezentat frumos corul dlui profesor Cherebeșiu; pâr. Dr. Nicolae Lupu a citit un foarte hazliu răvaș al anului trecut; profesorii Iuliu Mureșan și Celestin Cherebeșiu, au cântat minunat la vioară; dna Geta Hodoș și talentata fiică a Blajului, Dșoara Sili Munteanu dela Teatrul Național din Cluj, a spus versuri din Coșbuc cum nimenea în toată țara nu știe să le spună cu atâta foc și drăgălașie. Iar d. Dr. Traian Denghel, secretarul Casinei, a făcut introducere glumețe la punctele programului. La ora 12 președintele Casinei, Rev. Dr. Ioan Coltor, canonic și deputat, a rostit felicitările de anul nou.

Noul turburări în Spania. Încă nici acum nu s'a liniștit viața în Spania și se va liniști cu greu atâta timp cât conducătorii cei noi lucrează pentru dărămarea bisericii lui Hristos. Până mai ieri făceau turburări revoluționarii, azi ei sunt înlocuiți de greviști. Nemulțumirile cuprind pe cei mari ca și pe cei mici. Se spune chiar că vlădicul catolic din Madrid, a scris cu ocazia Anului Nou o scrisoare către toți credincioșii, arătând că conducerea cea nouă vrea să înlătore cu totul biserica din viața statului.

Pocăiți-vă

că s'a apropiat împărăția cerurilor!

Cu aceste cuvinte se gata sf. evanghelie din Dumineca de după Bobotează, din 10 Ianuarie. Aceste cuvinte le aflăm la sf. evanghelist Mateiu 4, 17 și sunt de foarte mare însemnătate, ceace ne și mărturisește sf. evanghelist Luca la 13, 5: »De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri«, adică așa cum au pierit acei Galileeni, al căror sânge l-a amestecat Pilat cu jertiele lor, sau acei 18, peste cari a căzut în anii 66—70 după Hristos turnul în Silvom și i-a omorât.

Și de fapt pocăința este foarte de lipsă tuturor acelor, cari au căzut, după botez, în vreun păcat.

Pentru că noi am vătămat pe Dumnezeu cel atotputernic, cel mai înalt decât toată făptura și mai bun și mai milostiv decât orice închipuire. Poate-se deci închipui, ca noi să voim a rămânea dușmani cu acest mare și puternic Dumnezeu, cu acest stăpân a toată făptura, a celor cerești și a celor pământești?

David, marele rege al Evreilor, își petrecea prin Ierusalim, în vremea Ioav vestitul general al oștirilor sale, li bătea pe fiii lui Amon și tăbăria cu oștirea împrejurarul Ravatului. Într'o seară David umbla prin foisorul casei sale, de unde se vedea întreg orașul. Și a văzut din foisor o muiere, care era foarte frumoasă, se numea Virsavea și era muierea lui Urie, a unui căpitan dus în războiu. Și atunci

David, îndemnat de diavolul, i-a scris lui Ioav: »Pune pe Urie unde e lupta mai crâncenă, ca să se rănească și să moară«. Ioav a împlinit porunca împăratului și Urie a căzut în luptă, iar David a luat pe Virsavea de muiere. Numai decât i-s'a înfățișat însă prorocul Natan și i-a adus la cunoștință, că Dumnezeu îl va pedepsi. Atunci a scris David psalmul al cincizecilea »Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta și după mulțimea milelor tale șterge fărădelegea mea. Mai ales mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea«. Și David a suferit cu inimă smerită toate pedepsele pe cari i-le-a trimis Domnul.

Magdalena, una dintre cele mai vestite femei păcătoase din Ierusalim, o frumoasă rară de altfel, nu s'a întors dela păcatele sale și Isus a lăsat-o să-i spele picioarele și să i-le sărute, iar din Magdalena s'a ales una dintre cele mai mari sfinte. Sf. Augustin ne mărturisește, că ea a plâns o viață întreagă, a plâns sub cruce, la mormânt și după înălțare, apoi s'a retras într'o peșteră, unde a trăit retrasă de lume până la moarte.

Sf. apostol Petru de trei ori l-a tăgăduit pe Hristos, iară când l-a privit Isus, și-a adus Petru aminte de cuvântul Domnului cum zisese lui: »mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lăpăda de mine«. Și ieșind Petru afară, a plâns cu amar. Și a plâns o viață întreagă, mai ales când auzia cântecul cocoșilor, așa că i-se făcuseră brazde adânci pe față, cari se cunoscă până la moarte.

Toți trei acești păcătoși cu lacrimi și-au plâns păcatele și au primit iertarea păcatelor. Lacrămile de pocăință sunt o adevărată baie de curățire a sufletelor, fără de care nu putem ajunge la Domnul.

Recunosc, pocăința nu e plăcută, e chiar o mare greutate pentru om, însă

coaja amară a pocăinței ascunde sămburele dulce al păcii, al mângâierii și al încrederii. Și apoi oricât de grea ar fi această pocăință, nu-ți fie frică, te ajutoarează Spiritul Sfânt, Preacurata Maria și toți sfinții din ceruri.

Și apoi oare câștigat-a omul, dela păcatul lui Adam încoace, ceva bun pe ușor și fără necaz și durere? Cum va putea deci câștiga pocăința, care este cel mai mare bun al omului păcătos?

Dacă cei osândiți la focul cel de veci ar avea cel puțin o clipită, ce minunat s'ar pocăi, și ce pocăință ar face. Înădărar însă, nu s'au pocăit când trebuia, iară acum sufer îngrozitor și încă pentru totdeauna.

Tu, drag cetitor, care ai la îndemână cel mai scump lucru din lume, vremea, pentru ce nu cheltuești câtuș de puțin din această vreme, ca să te pocăiești?

»Și i-am dat ei vreme, ca să se pocăiască, și nu s'a pocăit«, zice Domnul despre muierea Iezabel, în Apocalips, la cap 2, vers 21. Așa și-a dat și ție vreme, ca să te pocăiești de păcatele tale, și tu nu vrei să te pocăiești? Bagă însă bine de seamă, că nu e glumă ceace spune Domnul: »Pocăiți-vă, căci s'a apropiat împărăția cerurilor« și »de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri«.

Părintele Iuliu

Imprumutul încheiat de Banca Națională. Banca Națională a încheiat cu Banca Franței o înțelegere în urma căreia, a primit un împrumut de 250 milioane franci francezi, ceace înseamnă cam un miliard și jumătate lei. Imprumutul este încheiat pe nouă luni și el va ajuta Bancii Naționale a României în lucrările sale de bancă. În gazetele cele mari se spune că totuși o parte mai mică din acești bani vor fi folosiți pentru a sporice a banilor dintre oameni.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Cântec vechiu

— Din popor —

*Peteluță 'n colopas
Mi-s'a dus drăguțu 'n Blaj;
Nu s'a dus să nu mai vie
Că s'a dus să 'nvețe a scrie.
Dac'o scrie ș'o învăța
O veni și m'o lua.*

*De-oi vedea că nu mai vine:
Moi duce din jos de moară
Șoi lua năsip în poală
Și l-oi blăstăma să moară.
Ori să moară, ori să pieie
Ori pe mine să mă ieie!*

Din Idiceș, Jud. Mureș.

Când eram dieci în Blaj

Amințirile Părintelui Nicolae Coroiu din Bucium-Șasa, vechiu elev al școalelor din Blaj

Publicate de A. MELIN

Vița lui Traian

Cine dintre școlarii mai vechi ai Blajului n'a cunoscut pe venerabilul călugăr bazilican dela Mănăstirea Sfințel Treimi: Ieronim Toma Albani?

Când îți răsăria în cale cu haina lungă, largă, cu barba lată, plină, albă ca fulorul, care i-se revărsa pe plept ca un jghiab furtunat de munte, părea că vezi pe Patriarhul Avram ori Iacob din Istoria Biblică. Așa mare cum era, pășia șontăc-șontăc, răzimându-se în cârjă, căci avea meteahnă la un picior. Il vedeai pe coridorul liceului, oprindu-se din ușă 'n ușă, să asculte răspunsurile școlarilor ori explicațiile profesorilor, căci fusese și dânsul dascăl în tinerețele sale și-l plăcea să-și amintească timpurile de „apostolie vie” cum spunea Sfinția Sa. Dacă te prindea față'n față cu dânsul, îți făcea semn cu cârja să te oprești și te întreba:

— De unde ești, măi Țică? Ce-i tatăl tău? Câți boi are?

Când nimeria un fiu de plugar și răspundea că au acasă patru ori șase boi și ce se mai cade la așa avere, Moșu Albani se înviora lucru mare și te săruta pe creștet de bucuros ce era.

— Bravo copilule, vrednic părinte al! Așa se cade să albă nașla noastră românească, boi și prindere bună, c'apoi nu ne mătură nici porțile iadului din moștenirea lui Traian. Brav român tatăl tău! Brava, brava!

Se întâmpla însă să dea 'n vorbă și cu dieci mai sărăcuți, cari nu aveau boi nici altă prindere mai de seamă la casa lor ș'atunci Moș-Călugăr își barzulula sprâncenele a furtună și pleca încrunțat, bocănind tare în lespzele de piatră cu tolagul. Și-l auziai până

departe, bolborosind în jghiabul încălțit al bărbii:

— Ptiu, slabă nașle! Cu cerșitori și cu hal-hul nu faci Dacie românească! Ptiu..!

I-am căzut și eu în fața tolagului odată și auzind numele satului meu m'a întrebat de preotul dela noi, care-i fusese prieten în tinerețe. De-atunci Moșu-Albani m'a îndrăgît lucru mare și mă chema în chilluța sa, să-i cetesc novelele, adică „Gazeta” dela Brașov și „Observatorul” lui George Barițiu. Acestea erau atunci novelele sau jurnalele cari se cetiau la Blaj. Moșneagul asculta ca'n biserică și unde nu i-se împărea, bătea cu tolagul în podele. Mare bucurie avea când scriau jurnalele ceva despre Traian-împărat și despre Roma; în zile ca acestea barba i-se umfla pe piept ca o coadă de păun și ochii îl ardeau în foc tineresc.

— Vița lui Traian mă, ala-i nașle pe lumel! He, he, divul Traian și Maica Romă; de-acolo se trage mărirea noastră!

Alte dăți când jurnalele spuneau întâmplări obișnuite, Moșu-Albani își proptia barba'n masă și sfârșia ședința de novele cu o maximă latinească pe care am învățat-o și eu pe de rost și nu voiu uita-o până la groapă:

— *Neminem laedere, saumculque tribuere, honeste vivere!**)

Cu această vorbă înțeleaptă Călugărul

*) Să nu vatămi pe nimenia, să dai fiecăruia ce este al său și să trăiești cinstit.

Greutățile de astăzi

De vorbă cu Nenea Nicolae Secășanu și cu alți gospodari

De **Dr Ion Blanu,**
advocat în Blaj

Am cetit Nene Nicolae în Unirea Poporului No. 49 din 13 Decembrie anul acesta articolușul Dtaie: „Unde-i bubă răutăților”. Îți spun drept, că mi-a căzut așa de bine, văzând că mai trăiești și te azeși iară printre noi cu vorbele-ți cuminiți, cu sfaturile Dtaie bătrânești și înțelepte.

Foarte bine spui Dta Nene Nicolae că acum odată e o boală mare pe capul nostru și nu numai pe noi dar pe toată lumea bag-seama. — Și boala asta grea se cheamă „Criză”. E grea și strașnică și se pare că e mai grea ca aceia din 1918—1919 pe care a chemat-o „Gripă”.

Acela era boală trupească, asta-i boală sufletească și să știi, că boalele sufletești de multe-ori is mai grele și mai lungi ca boalele trupesti. Spui, că toată boala are o pricină, o bubă. Așa-i dar tot așa de adevărat este, că *toată boala are și un leac*. Drept, că boală ca asta năprasnică noi rânduim acesta de oameni n'am mai pomenit. Ba spun unii învățați mari, cari știu multă istorie, că așa pacoste n'ar mai fi dat nici odată peste capul omenirii. Ar mai fi fost ele vremuri grele și ar mai fi fost ele crize de acestea, odată într-o țară de alteori întraltă țară, mai ales după războaie după răzmiriși, după foamete, dar chiar așa ca asta — ca să bântule lumea întreagă, parecă nu s'a mai prea pomenit. — Și răul cel mare știi unde-i Nene Nicolae, e acolo că nu-i nici o nădejde ca să ne putem ridica curând din boala asta; dupăcum văd și judec eu lucrurile, boala aceasta mai ține un dărab de vreme bun. — Și acum vorba ar fi, că oare ce-am putea face s'o mai ușurăm?

Precum toată boala are o pricină — cum zici Dta, eu cred, — cum am zis mai sus — că toată boala trebuie să aibă și un leac, care

deocamdată deși nu o vindecă de tot dar o ușurează mult. Și uite ce zic eu Nene Nicolae: Un leac bun de ușurare a boalei pare-că ar fi *cruțarea*, — economisirea (cum s'ar spune pe domnește) și încă o cruțare mare de tot. Să cruțați DVs. dela sate — să cruțăm noi cei dela orașe, să cruțe toată lumea. DVs. la sate trebuie să vă mai conțeniți cu ospețele la cari se cheamă jumătate satu și nemșugurile din toate satele din vecini și apoi ține-te copile tămbălău 3 zile întruna. Ori cum te gândești, dar ospețele acestea costă bani. Bine că vre-o două bucate, mal o țir de vin, varză sunt ele la casa omului nu-i vorbă, dar carnea, rișcașea, zahăr, chiper și altele multe mărunțișuri, apoi împopotările miresei, a mirelui, țigani; acestea toate coastă bani grei. Știu om Nene Secășanu, care mai în anii trecuți a luat bani dela bancă, în suma de 12.000 Lei, să fac ospăț la fată. Apoi nu-i asta curată nebulie și risipă?

Tot cam așa stăm și cu pomenirile. Moare o babă bătrână și câte un hodorig de moș bătrân — și fiindcă a fost din neam de frunte — îi țipă colo — câte o îngropăciune cu 7 popi — copârșeu și rânduleli dela oraș — o pomeană apoi la care se întinde tot satul. Fierturi peste fierturi — zeci și sute de colaci. Și se duc vre-o câteva hecto de grâu și vre-o câteva miuțe dacă sunt, dacă nu din bancă. Apoi cum spunea Dta odată, cu organizațiile, cu formațiile, alegiurile — oameni noștri de pela sate tot din făgădău în făgădău, tot pe drumuri la pretură, la prefectura, la partid, la adunări, la congrese și Dumnezeu mai ști pe unde și vorba ăluia astea merg cu bani și cheltuială și pierdere de vreme. Și să nu mai vorbim de sfezi, de ciondromonii, de pari și advocații. Alte cheltuieli alte drumuri.

Și apoi una și mai rea Nene Nicolae!

Ieronim T. Albani îmi da calea să merg la școală și rămânea singur, între Ceasloave și Mollitevnice, și între cărțile lui Șincai și Petru Maior, cari aveau foile toate roase și netede ca pielea, de picăturile de lumânare.

În anul 1877 izbucnise războiul româno-ruso-turc. Veștile acestui războiu se citeau la Blaj cu nespun interes și înfrigurare. Când au mâncat Rușii bătăle și Marele Duce Nicolae a fost nevoit să se ploconească în fața Domnitorului român, cerșindu-i ajutorul, Moșu-Albani întinerise parcă cu douăzeci de ani.

— Acuma-i acum, mărită viță a lui Traian! Acum ori niciodată! — tuna gârbovitul Ieronim din Mănăstirea Sfintei Troițe dela Blaj. — Of, of, de ce nu sunt eu măcar la patruzeci de ani, măi Ponorene, măi? Și de n'aș avea piciorul ăsta olog!

Uneori jurnalele mai aduceau și vești rele de de câmpiile înviforate ale Bulgariei și nouă dlecilor ni-se strângeau inimile de durere. Iar colegii, când plecam la Moșu-Albani să-i cetească novelele mai proaspete, îmi legau de suflet cu grele amenințări:

— Să nu te împingă păcatul, să cetești ceva de rău (foile ungurești și nemțești erau de partea Turcilor) lui Moș-Călugăr, că turtă te facem! Ar putea să moară bătrânul de supărare.

Mare bucurie a fost la Blaj când vestiții Curcani au implântat drapelul românesc pe sedutele dela Grivița. Ne îmbrățișam, ne sărutăm și plângeam de bucurie. Am dat năvală

la Moșu-Albani și i-am dus marea veste. Moșneagul s'a ridicat odată cât a fost de mare din jilțul său ș'apoi, învărtind toiagul peste cap ca o spadă, striga cât îl ținea gura:

— Bravo, vița lui Traian! Vezi mă, vița lui Traian și sângele dela Tibru?! Bravo nație, bravo Țară românească!!

Oprind să-și mai învărtă toiagul în chip de sabie și-a strâns pumnul măciucă și mă lovia pe mine în plept de mi-au dat lacrimile. Când s'a potolit, a împins Ceaslovul cât colo și s'a apucat iarăș să cetească „Istoria pentru începutul Românilor în Dacia” de Petru Maior, pentru a nu știu câte ora.

Toamna, când a venit vestea despre căderea Plevnei și Osman Pașa, viteazul ei comandant, și-a descins sabia în fața Domnitorului Carol, călugărului Ieronim Albani dela Blaj, așa moșneag și schiop cum era, săria într'un picior prin chillița lui și făcea un tărăbol de s'au răscolit de prin clase școlăria și profesorii.

— Bravo vița lui Traian! Bravo vița lui Traian!

Iar când s'au adunat toți școlarii de prin lungile ganguri răsunătoare și dascălii lor, Moșu-Albani s'a îndreptat de spate ca un stejar și, înălțind dreapta peste plețele cărunte, ca Moisi Prorocul în robia Faraonilor din Egipt, a spus rar și răspicat:

— Acum să știți măi, tineri și bătrâni, că vița lui Traian va fi odată un chlag și o țară! Unii veți trăi și veți vedea. Amin!

Tineretul DVs. de pela sate paremi-se că azi e prea fâlos și țanțoș. La fete numai prea vezi hăinet făcut și țesut de ele — trainice, bune și frumoase cum era mai de mult — făr' tot cartoane și mătăsuri domnești. În loc de pieptare — svetere, în loc de cisme păpuci de jumătăți, ștrimfi de mătasă și alte sdrențe jidovești. Nu mai prea auzi, ca cutare și cutare fată și-a făcut din slugărit o păreche de juninci ori o păreche de bouleni, ba mai are și vreo doi bănișori șporuluiși la o bancă.

Feciorii și ei și tot cu cipici domnești, cu jambiere. La joc, la ospețe, la petreceri nu mai prea cunoști pe cei mai sărăcuți din cei mai găzdaci, toți-s la fel. Și să nu crezi nene Nicolae că vreu să aduc o înfruntăciune mare aici la oamenii noștri dela sate — deși cam așa este — că și noi ăștia dela orașe nu suntem mai cu forfol și mai brezi. — Tot așa ne vâierăm, ne tânguim și țipăm și noi domnii dela orașe, dar pentru aceea hotelurile și cafenelele is pline în toate serile de tot felul de nădrăgari, dela cei mai mari până la cei mai mici — dela cei mai bogați până la cei mai săraci.

Petrecerile se țin lanț, teatrele, moziile, circurile pline — îndesulte — mai ales la orașele mai mari. Vezi nene Nicolae asta nu înseamnă cruțare. Țipăm, că nu mai putem hălădui, ne nădușim, nu mai biruim dările și alte date, dar dorințele și poftele să ni-le facem ca și-n vremurile bune.

Alt necaz nene Nicolae, că ne-am încănit și păcătoșit rău de tot și ne păcătoșim pe zi ce merge. Tot cu jalbe, tot cu pârături și ponoase pe la toate tistiile. Drumuri, cheltuieli, neplăceri și cătrăneli. Nu mai vrem să ascultăm nici de cei mai mari și mai cuminiți, nici de dascăl și nici de părinți — fără facem tot așa de capul nostru, dăm buzna înainte de-o fi bine de-o fi rău.

Apoi așa nu mai merge bădiță Nicolae, Trebuie să ne schimbăm. Să ne facem mai creștini, mai cu frica lui Dumnezeu, mai cu credință către sf. maică Biserică. Intre noi mai multă dragoste frățească, mai multă dreptate, mai multă milă și iubire de aproapele. Dacă nu ne ajutăm unii pe alții acum în vremuri grele și de suferințe, apoi când să ne ajutăm? Să ne facem datoria unul față de altul, față de slujbași, față de Stat, față de Biserică. Cine a mai auzit lucruri de acestea, că într'un sat dacă vre-o câți-va oameni și-au plătit dările, adecă și-au făcut datorița față de stat, ceialalți consăteni i-au luat la bătăi. Eu știu, că cei mai mulți is săraci și necăjiți și nu pot plăti să-i tai dărab, dar sunt destui cari pot și nu vreau și asta au-i bine.

Dacă nu ne vom face datorițele unul față de altul și toți cari putem față de Stat și de Biserică, de bună seamă că bine nu vom ieși, boala ne va copleși și mai tare și nici bunul Dumnezeu nu știe unde ne va duce duhul cel rău.

Așa dar' Nene Nicolae lecurile pentru ușurarea boalei de care suferim ar fi ca să ne cumpănim de tot — cum zici Dta.

1. Cruțarea — economisirea — cea mai mai mare. — Fie care cap de familie și gospodar azi trebuie să fie un erou în ale cruțatului.

2. Datorița și datoria unul față de altul și cu toții față de Stat și Biserică.

3. Dragoste frățească, credința în Dumnezeu, iubirea față de sf. Biserică, Stat și neam.

Pentru DVs plugari ar mai fi încă un leac, cam întârziat dar tot poate să ajute.

Pe lângă grâu, cacuruz să vă mai îndeletniciți și cu alte însămanțări — ovăs, alac, orz, cari pare-că au mai bune prețuri și azi. Apoi economie mai întinsă de cartofi, napi de zahăr, lucerne, trifoiuri. Pe urmă pomoritul,

stupăritul. — Creșterea de galițe de tot soiul; din acestea din urmă azi se fac bani mai frumoși ca din orice. Numai grâul și cucuruzul nu mai merge — i plină lumea de ele de se aruncă în mare și-l ard în ghibolele de tren.

Așa-i Nene Nicolae toată boala are o pricină, dar toată boala are și un leac, numai să-l știm folosi la vreme.

De bună seama, că boala — criza asta — pentru noi nu ar fi azi așa de grea și chinuitoare, dacă, domnii — stăpânitorii noștri, cari ne-au condus țara de când suntem în România Mare, ar fi fost dela început mai gospodari, mai cruțători și mai grijitori și le-ar fi dat baremi la unii prin cap, că pot veni vremuri grele și crize economice — cum se obișnuiesc să vină după războaie. Dar prea ne-am lăfăit și libovtt în toate,

Moartea unui fost elev al școlilor din Blaj

Din seainul ceriului aspru de Decembrie, printr'o taină pe care mintea noastră nu o poate înțelege, s'a desprins un fulger omorftor, prăvălind în pulbere pe unul dintre aceia, care a urmat în școalele Blajului, fiind unul dintre cei mai buni elevi pe timpul său.

Stăm cu mințile rătăcite în fața acestei măprasnice lovituri, cu ochii turburi de lacrimi, cu buzele înțeleștate de durere, stăm fără să putem spune o vorbă și fără să înțelegem în deajuns lovitura grozavă.

Dar glasul tânguios al clopotelor, lumea ce trece alături cu ochii plânși ne zguduie din toropeala simțurilor noastre și ne convinge, că nu suntem prada unei amăgiri, ci că e adevăr, dureros și ireparabil adevăr, că *Dr. Ioan Negrea* nu mai este între cei vii.

Născut în anul 1906 în com. Suseni jud. Mureș, din părinții Ioan Negrea și Carolina Grama, școlile primare și școlile secundare le-a urmat în Reghin la gimnaziul săsese, la Târgu-Mureș și la Blaj, unde și-a luat și bacalaureatul.

Apoi s'a înscris la „Facultatea de medicină” din Cluj, unde a urmat 6 ani, absolvind în vara anului 1931. Urmasă-și i-a doctoratul, dar înbelnăvindându-se nu a mai putut continua și astfel după lungi și grele suferințe, suportate cu răbdare creștinească, a încetat din viață Duminecă 20 Decembrie ora 16 în clinica din Cluj, în al 25-lea an al vieții.

A fost adus la casa părintească în com. Suseni și a fost înmormântat în ziua de 24 Dec. în cimitirul gr. cat. din Suseni.

La înmormântare au asistat mai mulți colegi de ai săi precum *Dr. I. Prăgei*, *Dr. Todică Nagy*, *Dr. Aurelian Borșian* și numeroși studenți dela alte facultăți, rostind fiecare dintre ei câte o cuvântare, iar *Dr. Ion Boeriu* stud. în drept i-a dedicat o poezie, recitând-o la groapă.

În veci nemângâiați rămân părinții Ioan și Carolina, fratele Traian preot, Carolina și Verginia surori, Maria și Felicia cumnată și nepoată, Iuliu preot, Maria, Lucreția și Aurelia unchi și mătușe, numeroși veri și verișoare, precum și alte numeroase rudeni, colegi și colege.

Drept recompensă a capacității sale a fost ales de președinte al Cer. Cult. Stud. „Mureșul Superior”, președinte al „Căminului V. Babeș” și în ultimul timp președinte al stud. în medicină, dar durere n'a avut fericirea să conducă până la sfârșit. De câtă stimă și admirație s'a bucurat în fața obștei românești, s'a văzut cu ocazia dureroasă a înmormântării sale, care a luat proporțiile unei manifestări de jale generală și să-i fie țărâna ușoară!

Consăteanul.

Anul nou la București

Maiestatea Sa Regele are bune nădejdi în fața noului an — Cuvântul primului ministru Nicolae Iorga — Cuvântul dela Cluj al dlui Alexandru Vaida-Voevod — Ce Spune d. Duca, șeful Partidului Liberal

La București este obicei vechiu ca începutul noului an să se prăznuiască toatdeauna cu pompa deosebită. În ziua de Anul Nou M. S. Regele se duce la biserica Patriarhiei cu trăsura de gală, însoțit de escorta regală, iar în fața bisericii îl așteaptă compania de onoare cu drapel și cu muzică militară. La slujba care se oficiază, se prezintă toți miniștrii și înalții demnitari ai statului, precum și generalii din București și ceialalți ofițeri superiori.

În anul acesta în trăsura regală, alături de Regele, a fost *Măria Sa Mihai, Marele Voevod de Alba-Iulia*.

Dupăce s'a sfârșit serviciul religios, M. S. Regele, urmat de *Măria Sa Mihai* și de *Ministru armatei*, a primit defilarea trupei în Curtea Patriarhiei. Apoi toată lumea cea aleasă care era de față, a intrat în palatul Patriarhiei, unde s'au făcut felicitările de anul nou. Acestea felicitări nu sunt numai firitisiri scurte, obișnuite între muritorii de rând, ci cuprind și oglinda stărilor în care se găsește țara precum și nădejile cari se leagă de anul care începe.

La felicitările oficiale cari s'au rostit în capitala noastră, cuvântul cel dintâi a fost al Patriarhului *Miron Cristea*, care a vorbit în numele bisericii sale și a spus, că relele celea mari de cari suferă astăzi lumea toată, nu se pot birui decât numai cu post și rugăciune.

Cuvântul primului ministru

Domnul *Nicolae Iorga* a felicitat pe M. S. Regele în numele său și al miniștrilor colegi. „Acest an nou — a continuat d. Iorga — va fi ceea ce țara însăși va putea să adăogă, ca muncă, încredere și răbdare la iubitoarea grijă a *Maiestății Voastre* și la credincioasele noastre silinți de a o ajuta în măsura puterilor noastre”.

Domnul *Iorga* a arătat mai departe, că România nu se află la margine de prapastie, cum spun cu ușurătate cărcotașii unor gazete, s'ar afla însă prin orașe puțini oameni cari să înoate în toate bunățile, în timp ce alții ar muri de foame și de lipsuri! Indestularea materială și asigurarea bănească nu sunt înfloritoare și suferim și noi în această privință, ca toate țările din lume. Însă poporul românesc întreg, și cel de sus și cel dela talpa țării, a dat atâtea dovezi în trecutul său, că are destulă tărie sultească și destulă cumpănă a minții, să înfrunte orice lovitură a sorții. Se poartă și astăzi un mare război în lume, război ascuns, fără tunuri și fără mitraliere, în care Regele se poate

sprijini pe omenia supușilor săi și pe ținerea laolaltă, de-o înaltă nobleță.

Maiestatea Sa Regele este încrezător și plin de bune nădejdi

La felicitările cari i-s'au adus, M. S. Regele a răspuns din cuvânt în cuvânt următoarele:

„În să mulțumesc în primul rând I. P. S. Tale și d-lui președinte al Consiliului de miniștri pentru urările ce Mi-le aduceți în acest început de an nou.

Negreșit că toți privim cu oarecare grijă, ce Ne va aduce acest an 1932?

Eu nu pot în această clipă, decât să unesc speranța Mea cu speranțele dvs. și sunt convins, cu speranțele în-tregei țări, căci am ferma credință că anul ce începe astăzi va aduce o mare îmbunătățire tuturor stărilor de lucruri în această lume, cu singura condiție ca toți să fie înțelegători.

Pe ce se va întâmpla peste granițe, Noi nu putem fi stăpâni, dar pe ce se întâmplă în granițele noastre, suntem Noi stăpâni.

Poporul Român a arătat atâta credință și atâta bun simț în zile mult mai vitrege. Încât sunt convins, că în zilele când vitregia e mai mică, acelaș popor, dela cel mai mare până la cel mai mic, va avea toată dragostea pentru neamul său de a munci și a conlucra cu toții pentru a face binele pe care această țară îl merită.

Eu dau în această primă zi a anului, asigurarea poporului Meu, că toată munca Mea, toată chibzuiala și dragostea Mea, le pun în serviciul patriei.

În acest gând și cu aceste sentimente, de adâncă dragoste pentru acest pământ, zic tuturor celor ce-l locuiesc: La mulți ani fericiți!

Dupăce s'a întors la Palatul regal din Calea Victoriei, la ora 1, M. S. Regele a primit pe miniștrii și trimișii țărilor străine, în numele cărora a vorbit *Nunțiu Papal*, *Mons. Dolci*. Regele nostru a răspuns:

— *Toate felicitările ce mi-se fac le primesc din tot sufletul, mai ales când e vorba de pace!*

Ziua cea dintâi a anului 1932 s'a încheiat astfel în numele păcii și al bunei înțelegeri dintre popoare.

Ce spun partidele politice

De anul nou și conducătorii de partide au obicei să-și arate părerile despre trecut și viitor. Astfel răsună dela Cluj glasul d-lui *Alexandru Vaida-*

Voevod, care este unul dintre conducătorii partidului național-țărănesc și dela retragerea d-lui Maniu îndrumătorul pentru Ardeal al acestui partid. D. Vaida-Voevod grăiește prin ziarul „Patru” dela Oluj.

Domnia sa crede că țara noastră ar putea avea parte de stări binecuvântate dacă s'ar înfăptui aplicarea reală a metodelor de legalitate ca în țările din apusul Europei. Adică d. Vaida cere ca legea să fie lege și legile să fie ținute de toată lumea, și mari și mici. Despre partidul național d. Vaida spune că nu-i dorește să vie la putere, decât după ce se va întări prin încheiere desăvârșită în temeiul celor învătate la guvern și în opoziție. Pentru Ardeleni — Bănățeni d. Vaida cere mai multă prețuire din partea vechilor partide politice și să nu-i mai bănuiască nimenia de legături cu Ungurii și Nemții de demult, ceea ce este o ocară ticăloasă și mârșavă. „Regionalismul” (sau căutarea în fața cuiva că este ardelean, regătean) nu există decât în oapetele turburi și Românii își iubesc deopotrivă țara, ori unde ar trăi ei, la Someș ori la Dâmbovița.

Liberalii încă au grăit prin glasul d-lui Duca

Șeful partidului liberal d. I. G. Duca în declarațiile sale de anul nou are cuvinte grele despre guvernul de astăzi pe care îl numește „bicefal” sau cu două capete, ca pajura din poveste (Un cap ar fi d. Iorga, celalalt d. Argetoianu). Datoria partidului liberal în anul cel nou — spune d. Duca — este să lupte și cu mai mare înverșunare pentru înlăturarea guvernului zis de „tehnicieni” sau de pricepători. Și, liberalii spun că se simt destul de tari să-și îndeplinească acest gând.

Incolo d. Duca arată cum ar lucra dâștii dacă li-s'ar da puterea și păreri ce le are asupra proiectelor de legi și a lucrărilor guvernului de astăzi. Acestea păreri nu sunt măgulitoare pentru cărmuitori. Iar pentru timpul când ar veni la guvern d. Duca declară, că partidul liberal „stă, azi ca și ieri, în slujba Coroanei și Națiunii”.

Ciudat este numai, că liberalii în alegeri au lucrat pe-o mână cu guvernul de astăzi, pe care acum îl injură și-l socotesc bun de măturat.

Dela frații din America

Domnul Ioan Cifor, președintele general al Uniunii Societăților Române Greco-Catolice din Statele Unite ne-a trimis de curând o scrisoare plină de dragoste frățească în care spune, că societatea arătată mai sus are la inimă greutatea prin care trece gazeta noastră și ne vestește ajutorul de 25 dolari pe care au binevoit să ni-l voteze. Mulțămita călduroasă am publicat-o în Nr. 45 dela 15 Noembrie 1931, al gazetei noastre.

Ne mai trimite și lista funcționarilor Uniunii pe care o tipărim cu cea mai mare plăcere:

M. Onor. Rev. Ioan Vanca, director spiritual.

Dl. Ioan Cifor, președinte general.

„ Trifon Poparad, vice-președinte gen.

„ George Barbura, secretar general.

„ Petru Coloja, cassar general.

Rev. Aurel Bungardean, șef-controlor gen.

Dl. Andrei Chivari, controlor general.

„ Ioan Niamțul, controlor general.

„ George P. Ulcigan, avocatul Uniunii.

Domnul președinte general Ioan Cifor din Erie Pa, își sfârșește astfel scrisoarea sa:

„Imprejurările în America sunt foarte grele în prezent. Doresc ca scumpa noastră țărișoară România să înflorească, să ne putem reîntoarce și noi la căminul părintesc! Rugăm pe bunul Dumnezeu să Vă țină, Domnule Director al folii, cu sănătate, să mai puteți lupta pentru binele neamului nostru românesc. Și dorim, ca Nașterea Domnului nostru Isus Hristos să ne fie întru ajutor la toți. An nou fericit!”

Erie Pa, la 4 Dec. 1931.

Ioan Cifor

președintele general al Uniunii.

O stupărie pentru șapte milioane de albine

În Cehoslovacia sunt două orașele mici, Libechov și Dube. Intre acestea orașele se întinde o vale frumoasă, cu câmpuri bogate în flori.

Aici, un gospodar, cu numele Iaromir Rasim a făcut o stupărie în care încap șapte milioane de albine. Stupăria are trei etaje. Se pare că este un adevărat palat. E făcută din beton și e împodobită cu tot felul de chipuri din viața albinelor.

Se găsesc în ea 140 de stupi, cu șapte milioane de albine.

Stupăria aceasta n'a fost făcută pentru a aduna și a vinde mierea, ci pentru a se face tot felul de cercetări asupra vieții albinelor și a găsi mijloacele celea mai potrivite, ce trebuiesc folosite la creșterea albinelor.

Aier, soare și zăpadă

Doctorii cei învățați recomandă să facem cât mai multă mișcare în soare și aier curat, dacă voim să fim sănătoși. Popoarele apusene de aceea și fac atâta sport, adică joc și mișcare în aier curat. Iată în chipul nostru un tânăr student, care n'are pe el decât pantalonii de baie, iar pe picioare câte o sanie lungă, numită ski, cu cari săni, sprijinindu-se în două băte, el face sute de kilometri pe deal la vale. Ceea ce este interesant la acest tânăr e că nu răcește, cu toate că în jurul său zăpada e chiar groasă nu glumă. Trupul omenesc se dedă cu de toate, dacă-l deprinde omul din bună vreme.

Anul Nou la Blaj. În ziua de sfânta sărbătoare a Tăierii Imprejur și a Sf. Vasile, după obișnuitele slujbe dumnezeiești în bisericile și capelele Blajului, preoțimea gremială, profesorii școalelor și reprezentanții autorităților civile, s'au înfățișat la Înalt Preasfinția Sa Mitropolitul Vasile, căruia i-au prezentat felicitări de anul nou și de ziua numelui. A vorbit în numele tuturor Sf. Sa Rev. Iacob Popa, prepozitul capitolului mitropolitan. Marele Păstor a răspuns adânc mișcat arătând neclătită încredere în viitorul bisericii și al neamului, poftind dela toți să-și facă fiecare datoria ș'atunci binecuvântarea și ajutorul lui Dumnezeu nu vor lipsi. Bunele nădejdi pe cari le-am văzut în inima Arhiereului au înviorat pe toți cei de față.

Fosta regină a Greciei greu bolnavă. Dupăcum spun gazetele streine fosta regină a Greciei, mama principesei Elena, care se află la Frankfurt, este greu bolnavă. Fostul împărat al Germaniei, a cerut guvernului olandez permisiunea ca să meargă la Frankfurt pentru ca să-și viziteze pe soră-sa, fosta regină a Greciei. Guvernul olandez a respins această cerere.

Când va sosi dl Titulescu? Am arătat deja în numărul trecut al gazetei, că dl Titulescu iar intră în socotelile politice dela București. Dsa a fost rugat de dl Lugosi, trimis al partidului național-țărănesc, să primească șefia acestui partid. Dl Titulescu n'a dat nici un răspuns, dar dupăcum cum spun cei din jurul său, iar i-a venit gustul să facă un guvern al tuturor partidelor. Spre acest scop dsa va veni în țară la 12 Ianuarie.

Călătoria dl Argetoianu. În timpul sărbătorilor dl Argetoianu, ministrul nostru de finanțe a plecat într-o călătorie în străinătate. În drumul său dl Argetoianu se va opri la Roma unde va avea întâlnire cu Sfinția Sa Papa și cu cardinalul Pacelli care este secretar de stat al Vaticanului. Tot la Roma va avea întrevederi și cu dl Mussolini, cu Grandi și cu ministrul de finanțe al Italiei.

S'a așezat iarna cu zăstăm. În preajma anului nou, nu numai la noi în țară, ci aproape în toată Europa apuseană au fost viscole mari cu zăpadă. La noi zăpada cea mare a căzut în Moldova, unde pe alocuri nămeții au trecut de 2 metri. Unele sate au fost îngropate. Au perit și oameni prinși de viscol. Haitele de lupi au luat-o razna peste întinderile înzăpezite și dau la ocoale. Multe trenuri au fost oprite. În jurul Clujului zăpada căzută în ajunul anului nou a prins a se topi și s'au fost pornit apele năvalnice. Noroc cu frigul care a dat pe urmă și a oprit puvoaiele.

Băutura în sărbători. Săteanul Grigorie Cașul din comuna Rarancea (Bucovina), lăsându-se răpit de necreștinescul obicei de-a merge la cârciumă în sărbători, în ziua de anul nou s'a îmbătat tun. Intorcându-se acasă spre dimineață, s'a luat la ceartă cu nevasta. Păgânul soț a pus mâna pe un topor și și-a tocat nevasta în cap, omorându-o pe loc. Mai târziu cu acelaș topor a tăiat de tot grmazul

Un candidat de sfânt

Părintele Papa Pius XI. dela Roma a făcut propunerea ca fericitul *Albertus Magnus* să fie declarat de sfânt. Fericitul *Albertus Magnus* a fost unul dintre cei mai mari învățați din evul mediu. A fost profesor în veacul XIII. după nașterea Domnului, la Hildesheim, Freiburg, Regensburg, Strassbourg, Paris și Köln. Lumea de atunci îl numea *doctor universalis*, adică profesor învățat care se pricepe la toate. Și de fapt fericitul *Albertus Magnus* a fost filozof foarte mare și tot pe atât de mare cercetător al naturii. El a murit la anul 1280 în orașul Köln din Germania, a fost călugăr și era și abate, adică stareț, dupăcum arată mitra de forma apuseană pe care o poartă pe cap.

femeii, despărțindu-i capul de trup, apoi s'a culcat, doborât de beție. Vecinii l-au găsit dormind că un buștean, iar nevasta hălăcită alături, într'un lac de sânge. Monstrul a fost legat în fiare de jandarmi și dus în temnița parchetului din Cernăuți.

Țigani cari fură copil. La Vâlcov pe Dunăre, a fost găsit la sărbători un copil ca de 14 ani care-și zice Ion și spune că a fugit dela o laie de țigani corturari. Copilul are față frumușică și zice că el nu-i faraon, ci a fost furat înainte cu vre-o zece ani dela părinții lui din orașul Constanța. De atunci țiganii l-au silit să cerșască și ce căpăta îl luau bulibașii. Poliția caută acum și laia de țigani și pe părinții lui Ion furatul.

In India iar încep turburările. Nemulțumiți de faptul că vice-regele Indiei n'a voit să primească în audiență pe conducătorul lor Gandhi, Indienii se mișcă din nou. Ba amenință chiar cu o răscoală generală. Deocamdată însoșiți de comuniști ei fac manifestații pe stradă. Poliția are de luptat serios cu ei.

Foc mare la Bacău. În ultima zi a anului trecut, orașul Bacău a fost turburat de un foc mare care a nimicit zece case întregi lăsând pe drum o mulțime de oameni cari stăteau înțele cu chirle.

Gandhi pus la închisoare. Conducătorul naționaliștilor din India, vestitul Gandhi, care a fost de curând la Londra și a ulmit lumea toată cu portul și cu obiceiurile sale, n'are noroc. Intors din capitala Angliei, mulți dintre fiii poporului său l-au primit cu huldului și cu ciomege. Iar acum, de curând, guvernul englez a trimis o patrulă de soldați la casa lui în puterea nopții și prorocul care se hrănește numai cu lapte de capră a fost ridicat din familia și dus la închisoare. Bietul Gandhi! A ajuns între ciocan și nicovală. Englezii îl ferecă în lanțuri iar poporul său îl hăidulește... Asta este soarta prorocilor!

Furtună mare în Italia. Dupăcum se anunță din Roma, localitatea Reggio Calabre a fost bătută de o furtună deosebit de mare. Multe case au fost descoperite, iar pomii scoși din rădăcini. Oameni nu s'a întâmplat a fi loviți. Pagubele sunt însă foarte mari.

Finlandezii au gust de băutură. Până acum în Finlanda era ca și în America oprită ori ce băutură bețivă. În ultimul timp ori că i-a pișcat frigul pe finlandezi, ori că năcazurile i-au îndemnat, dar s'au hotărât oamenii ca să se așeze pe băutură mai serios ca bărbații. Punându-se la vot chestiunea opririi băuturilor bețive ea a căzut. 64.671 voturi au fost pentru bețivă și numai 12.000 au fost contra.

Alte isprăvi ale iernii. Iarna care se arăta dulce mai în zilele trecute de odată a devenit așa de aspră cum nu ne așteptam. În toată țara a căzut zăpadă mare. În Banat și alte părți, cum arătam în alt loc al gazetei, ea este de peste doi metri. Zăpada aceasta mare se întinde din Banat în sus către Oradea-Mare și până pe la Satu-Mare. Liniile ferate din aceste părți au fost acoperite de zăpadă. Un tren de marfă care mergea între stațiile Zalău—Carei Mari a rămas înzăpezit. Pe linia dintre Oradea și Arad s'a oprit circulația trenurilor. Iarna este tot așa de aspră și în Serbia, căci trenul Simplon-Orient-Express, a fost oprit câteva zile în drum, și n'a ajuns să intre la noi în țară.

† Protopopul Ioan Vanca din America. La fachelerea foi aflăm trista veste, că Păr. Protopop Ioan Vanca din Cleveland, directorul spiritual al Uniunii Societăților Române gr. cat. din America a închis ochii pe vecie, în ziua de 7 Decembrie 1931. Încă în vară l-am avut în mijlocul nostru, la redacție sănătos și vesel, și l-am petrecut la gară, când se întorcea între păstoriții săi de peste Ocean. Părintele Vanca era de naștere din comuna Unimăt, județul Sălaj, și avea 60 ani.

Așteptăm vești mai amănunțite dela prietenii noștri din America. Iar și până atunci, îi zicem cu ochii podidiți de lacrimi:

Fie-i pomenirea veșnică!

Bucuria datoriei împlinite

De Ion Agârbiceanu
dela Secțiile „Astreii”

Nime nu știe prețui sănătatea decât în ceasul în care a pierdut-o. Poate fi ea cel mai mare bun al vieții, și cel mai de preț, — din care izvorăsc toate celelalte bunuri, — omul nu o bagă în seamă câtă vreme o are. Altfel toți oamenii sănătoși ar fi veseli, plini de bucurie, orice luptă grea ar avea de dus aici în lume. Numai în boală grea ne vine mintea românului cea din urmă și oftăm: „De-ași fi sănătos, nu mi-ar păsa de nimic. Ori ce aș îndura”.

Tot așa suntem și cu nepriceperea și nesimțirea datoriei împlinite. Avem toți cei harnici și muncitori, prilej să ne bucurăm, în fiecare zi, la capătul muncii noastre, pentru ceace am săvârșit, dacă am făcut un lucru bun. Totuși noi nu ne dăm seama că ne-am împlinit datoria și că ne putem bucura, decât dacă la capătul muncii noastre avem și răsplata, sau câștigul. Dacă aceasta nu se arată, ne simțim triști, nemulțumiți, necăjiți; sau chiar nenorociți.

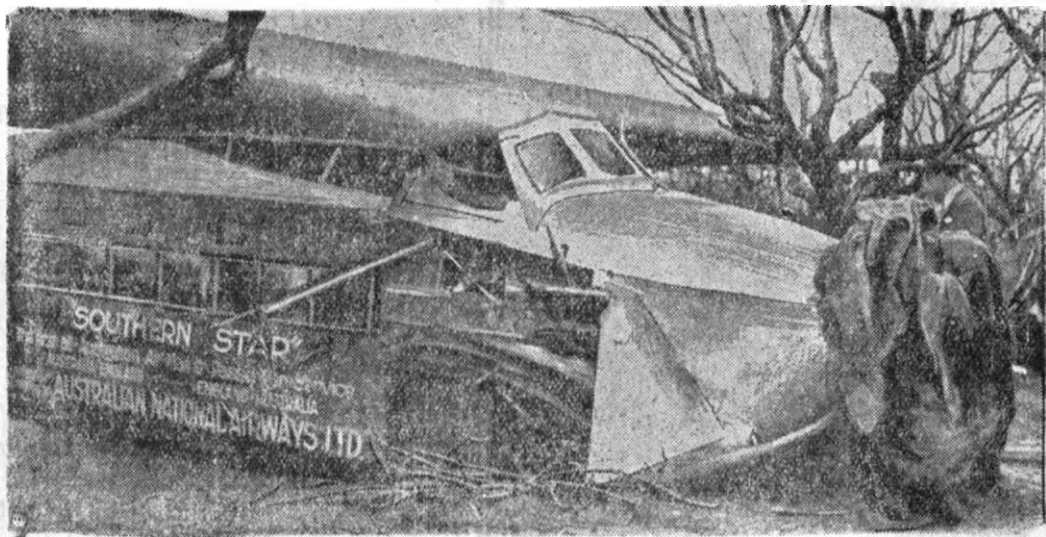
E limpede astfel, că noi nu ne bucurăm de datoria împlinită, ci numai de câștig. Așa că de avem dobândă chiar fără muncă, fără a ne împlini datoria, ne ieșim din piele de bucurie. Iar dacă muncim intins și răsplata nu se arată de nicăiri, nu ne putem bucura.

Sfințire de preoți în Roma

Acest chip al nostru înfățișează o slujbă dumnezească în vestita biserică patriarhală din Roma care se numește: *Sfântul Ioan în Lateran*. La altar se vede un Cardinal, adică unul dintre sfetnicii Sfântului Părinte, iar jos, în prosternere adâncă de mătâni, o mulțime de tineri clerici, îmbrăcați în haina albă a curăției, cari așteaptă să fie hirotoniți preoți. Aceasta este cea mai mare zi de bucurie în viața lor, căci prin punerea mâinilor Arhierului vor fi și dâșii slujitori la altarul Domnului. În biserică patriarhală din Lateran se sfințesc adeseori câte 150—200 de preoți cari sunt trimiși apoi în toată lumea să fie „vistiernici ai tainelor dumnezești”, adică ai Sf. Cuminecături.

Incă un aeroplan prăbușit

In Australia cel mai vestit sburător este Kingsforh Smith, care avea un aeroplan boțezat „Southern Star”, dupăcum se vede și pe chipul nostru. El bine, într'o bună zi, înainte de a fi întreprins un sbor mai mare, aeroplanul s'a prăbușit, însă sburătorii au scăpat tefei.

Este un adevăr veșnic că muncitorul e vrednic de plata sa. Și că nimeni nu muncește fără gândul de a avea o dobândă. E o lege a vieții aceasta.

Și totuși nu totdeauna avem după muncă și câștig. Sau nu îl avem atunci îndată, vine mai târziu. Și în astfel de împrejurări suntem mereu triști și nemulțumiți.

Trebuie să înțelegem și să ne împrietenim cu adevărul, că prilejul de mulțumire și de bucurie nu trebuie să fie pentru noi câștigul, ci însăși lucrarea din care poate el ieși, însăși datoria împlinită.

Câștigul poate veni ori ba, acum ori mai târziu, poate fi mic sau mare, de cele mai multe ori nu atârnă de voința noastră. O secetă arde toată recolta fără să ne întrebe. Dar de voința noastră atârnă însăși lucrarea, datoria împlinită. În această împlinire a datoriei stă meritul și vrednicia noastră. Și dacă ne facem datoria, dăm dovadă de vrednicia noastră de oameni, și trebuie să simțim o mare bucurie zicând: „Ce-a fost partea mea, eu am împlinit.”

De altfel nu e om în lume, care să nu simtă în anumite prilejuri bucuria datoriei împlinite. Lucru de mare însemnătate este: să simțim această bucurie ori de câteori ne facem datoria. Atunci, cu toată lipsa de răsplată, am umbla cu capul sus, și nu ne-ar turti la pământ necazurile. Am fi ca și omul cuminte, mereu vesel, pentru că se bucură de sănătate deplină. — Căci împlinirea datoriei, e sănătatea sufletului.

Lucrători pe drum. Din Praga se anunță că marile fabrici Skoda au scos din lucru nu mai puțin decât 400 de lucrători. Semne rele, căci acești 400 oameni vor deveni alți nemulțumiți și lipsiți. Acolo unde nemulțumire nu e nici liniște.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Care este sămânța bună de sămănat?

Plugarii trăiesc o vreme grea. Din lucrarea pământului nu se aleg mai cu nimic Prețurile nu le putem schimba, de oarece așa sunt în toată lumea. Cu toate acestea nu putem lăsa ogoarele nesămănate. Trebuie să găsim o cale, care să ne aducă ceva câștig din obositoarea muncă a ogorului.

Iată, care este această cale:

De pe aceeași întindere de pământ (jugăr) trebuie să culegem o roadă cu mult mai mare și mai bună ca până acuma.

La acest lucru se poate ajunge în felul următor: Să lucrăm pământul cât se poate de bine, să gunoim pământul cât mai des și să sămănam sămânța aleasă.

Dintre acestea, lucrul cel mai ușor de făcut este să sămănam sămânța bună de sămănat. Strămoșii noștri au știut să prețuiască sămânța aleasă și ca dovadă este zicătoarea „*Ce sameni, aceea și culegi*”. Cei mai mulți plugari de astăzi nu se țin de această zicătoare. Trebuie să știe însă fiecare, că nu orice sămânță frumoasă pe din afară e bună și de sămănat.

Sămânțele bune de sămănat trebuie să aibă următoarele însușiri:

1. Să încolțească aproape toate. Această însușire o au sămânțele bine coapte, proaspete, nevătămate și de soiul curat.

2. Să fie pe o formă și de aceeași culoare. Sămânțele cari au aceasta însușire vor încolți deodată, vor crește pe o formă și nu se vor coace pe rând.

3. Să aibă o greutate cât mai mare. Sămânțele grele au multă hrană, de care are nevoie tânăra plantă până prinde rădăcini.

4. Să fie curate, adică să nu fie amestecate cu sămânțe de alte bucate, sămânțe de buruieni, sămânțe sparte, nisip, pământ ș. a.

5. Sămânțele mai trebuie să fie sănatoase, adică să nu fie bolnave de tăciune, mălură ș. a.

Sămănând sămânțe alese, cari toate aceste însușiri, munca noastră va fi răsplătită printr'o roadă frumoasă și bună.

Victor Oros

Alegerea ouălor pentru pus la cloșcă

Pentru ca să fim siguri, că din ouăle ce punem la clocit vor ieși pui de bună seamă, trebuie să știm, că acestea ouă nu trebuie să fie mai vechi de 10—12 zile. Ouăle prea mici nu sunt bune. Coaja ouălor să nu fie prea subțire, nici prea groasă. Celea mai bune ouă sunt acelea cu coaja netedă.

Ouăle puse la clocit să nu fie murdare. Celea murdare, trebuie spălate cu apă caldă. După ce s'au spălat nu e bine să se ștergă ci se lasă să se uște singure.

Ouăle să nu fie lovite. Dacă se trimit prin poștă, se așează culcat. Altfel din cauza loviturilor nu mai sunt bune de pus sub cloșcă.

După ce au sosit, fie cu posta, fie aduse de un om, trebuie lăsate liniștite vreme de o zi și o noapte.

De când se fumează

Patima fumatului e foarte veche. Cel dintâi fumători, se crede, că au fost în insulele Celebe. Aici s'au găsit chipuri, cari înfățișau oameni fumând. Oamenii aceștia au trăit înainte de aceasta cu două mii de ani.

În Europa, obiceiul fumatului a fost adus de Cristofor Columb. Nu s'ar fi lăsat acest obicei, dacă Jean Nicot, ambasadorul francez în Portugalia, n'ar fi sfătuit pe Regina Caterina de Medicis, să fumeze. Anume aceasta regină suferea de dureri de cap și Nicot a sfătuit-o să fumeze. Fumul de tutun i-a vindecat durerile.

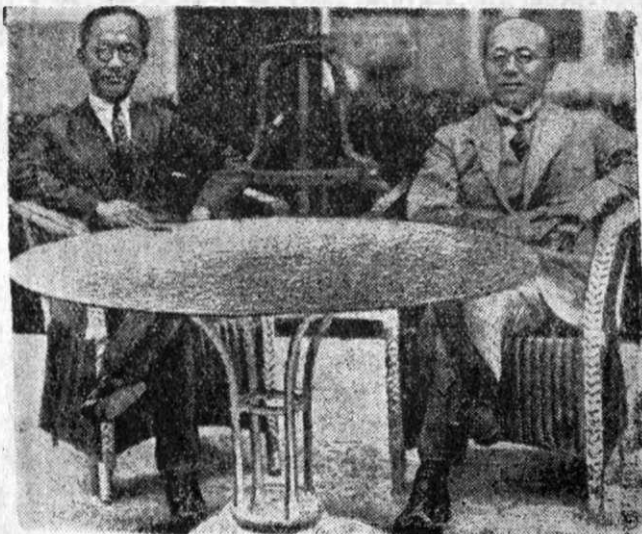
De atunci lumea a început să fumeze.

Redactor: IULIU MAIOR.

Guvern nou în China

Războiul chinez-japonez dă de vorbit lumii întregi și trânteste și guverne. Deodată cu începutul războiului s'a făcut în China guvern național de concentrare. Acela însă a căzut, iar acuma noul guvern este tot sub prezidenția lui Tșiangkaișec având de ministru de externe pe dl dr. Wu (cel din dreapta), iar de ministru de finanțe pe dl Sun-Fo (cel din stânga). Precum se vede din chipul nostru, amândoi acești miniștri sunt îmbrăcați domnește și numai la înfățișare se deosebesc întru câțiva de domnii noștri.

Se pare însă, că războiul din răsărit va mai mătura încă multe guverne în China cea cuprinsă în flăcări.

Cărți nouă

Almanahul „Presa Bună“ pe anul 1932, anul al XIX-lea. Iași, Institutul de Arte Grafice „Presa Bună“, 1932, prețul 15 Lei. Ca de obicei Almanahul „Presa Bună“ a apărut și acum cu un bogat cuprins religios și literar, cu o mulțime de chipuri bine reușite. Printre multele dări de seamă, descrieri, poezii, hazuri aflăm și o dare de seamă despre congresul „Agru“-lui la Oradea, un articol despre noul episcop al Maramureșului și o frumoasă povestire a preotului Sabin Gh. Truția.

Fiind și foarte ieftin îl recomandăm, cu toată căldura, cetitorilor noștri.

Abonament nou la foaie

Cu 1 Ianuarie 1932 deschidem abonament nou la „Unirea Poporului“. În vremile grele de astăzi vrem să facem o ușurare pentru cetitorii gazetei noastre. Și anume:

Pentru cetitorii cari ne trimit plata abonamentului la foaie pe înainte, în timpul dela 1 Ianuarie—31 Martie 1932, dăm gazeta:

Pe un an întreg Lei 160—

Acest preț îl putem face numai pentru acel iubitor al gazetei noastre cari ne trimit toți banii odată, în timpul arătat mai sus. Pentru toți ceilalți, abonamentul este următorul:

Pe un an întreg Lei 180—

O jumătate de an „ 90—

Pe trei luni „ 45—

In străinătate „ 300—

In America Dolari 2—

Prețul de abonament se trimite cel puțin pe o jumătate de an, sau pe trei luni, înainte.

Abonament pentru membrii „Agrului“

În urma înțeleșului dela Oradea-mare, pentru membrii „Agrului“ statorim următoarele: Dacă într-o comună se află cel puțin 10 Membri ai „Agrului“ și aceștia cer foaia laolaltă, pe adresa Preotului-conducător, care stă bun pentru plata foii, pe care o încasează și o trimite la timp, dăm garetă:

Pe un an întreg cu Lei 150—

O jumătate de an cu „ 75—

Unde sunt cel puțin 25 de membri ai „Agrului“ cari cer foaia pe-o singură adresă iar Preotul-conducător adună banii și ni-i trimite la timp, putem să dăm gazetă:

Pe un an întreg cu Lei 130—

O jumătate de an cu „ 65—

Banii de abonament dela membrii „Agrului“ încă trebuie trimiși pe înainte sau cel mai târziu până la 31 Martie 1932. Altfel gazeta nu poate răzbi cu plata hârtiei și a tiparului cari ni-se cer și nouă pe înainte. Azi nici o marfă nu se mai dă pe așteptare.

Membrii „Agrului“ capătă și „Calendarul dela Blaj“ mai ieftin. Dacă se cer pe-o singură adresă cel mai puțin 10 calendare, fiecare calendar costă 12 Lei,

10 calendare 120 Lei

20 calendare 220 „

25 calendare 250 „

Adecă dacă se comandă 25 calendare, fiecare costă numai 10 lei! Banii calendarelor se trimit pe înainte de către Preotul care conduce „Agru“ în parohie.

Un lucru să știe toți cetitorii gazetei noastre:

Astăzi nimeni nu mai dă hârtie și tipar pe așteptare, deci suntem siliți să lucrăm nu-

mai cu bani înainte! Iar gazeta noastră nu are fonduri și lucrătorii ei, și cei cu peana și cu brațele, sunt oameni săraci.

Administrația gazetei

„Unirea Poporului“

Pe cotorul mandatului postal cu cari ni-se trimit bani, se scrie totdeauna dacă banii sunt pentru foaie sau pentru calendar.

Publicare de concurs

Banca populară „Sf. Ioan“ din comuna Teiuș județul Alba publică concurs pentru ocuparea postului de contabil pe lângă salar de Lei 1500 lunar. Termenul de concurs este 15 Ianuarie 1932. Dela contabil se recere ca pe lângă conducerea contabilității să îndeplinească și lucrările scripturistice ce se țin de casier. Conform statutelor Art. 80 contabilul va fi ales și numit de preferință dintre absolvenții școalelor de contabilitate și cooperație.

Ioan Bărsanu
președinte.

(42) 3—3

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei

Legat întreg în pânză, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericesti. Vestiminte din cele mai bune ștose.

Prapori de mătasa din Damasc Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini Potire, cădelnițe, picside, epitrafire.

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabric clopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și se află în depozit de ori ce mărime.

Prețurile cele mai solide.

VASILE HOZA

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 14

(43) 2—3

A apărut

STRASTNIC

Care cuprinde rânduiala sfințelor și dumnezeieștilor slujbe din Săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune.

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1932

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului poporal, mai mic ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului poporal Lei 15. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 17 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 17 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 20 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi în cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 15 Lei acasă la dânsul, pe masă!

Cu ramburs și pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească și să comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

**„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-mică**